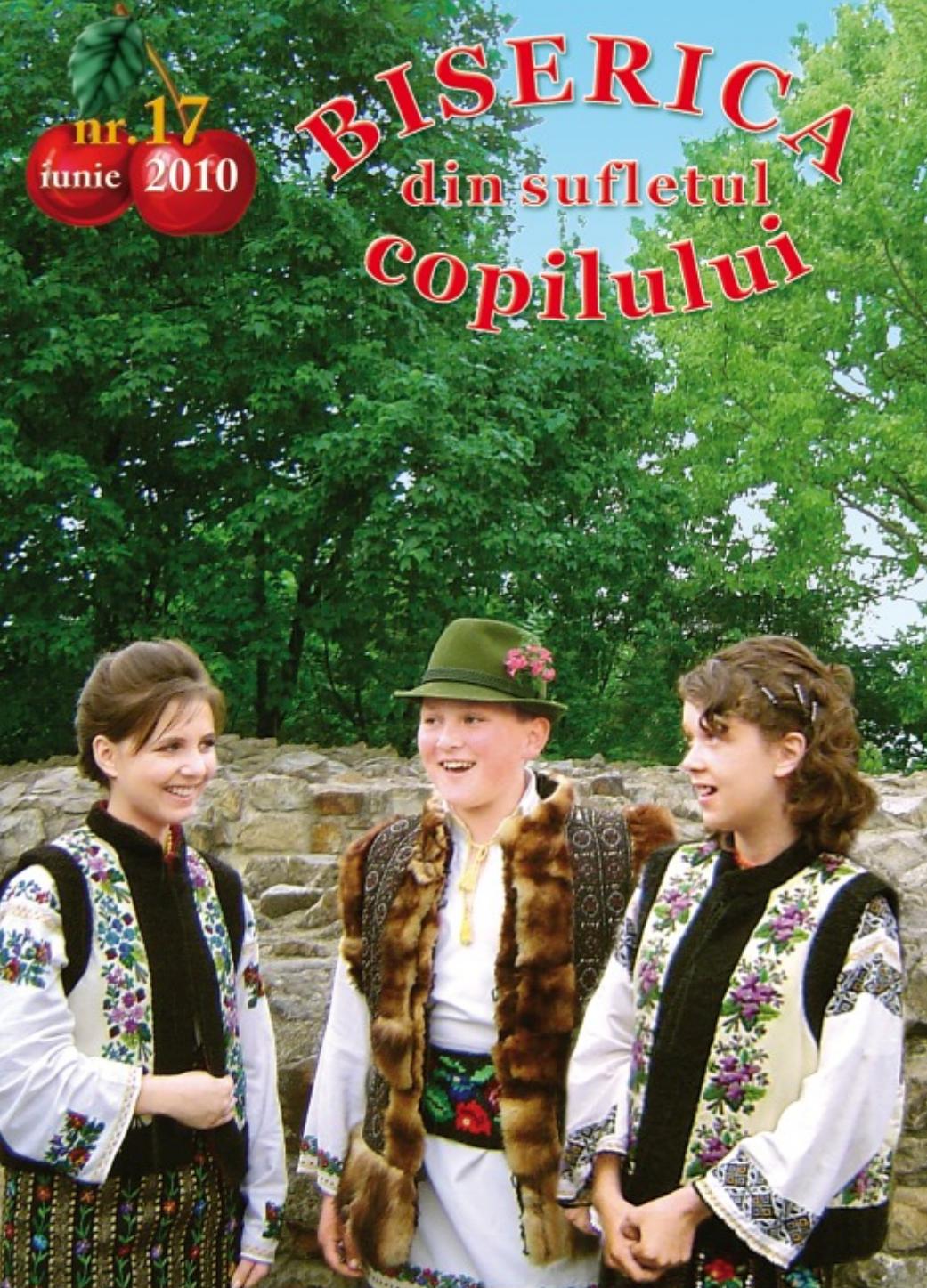

*Cetatea de Scaun
așteaptă să fie îmbrăcată
în haine de sărbătoare*

Revista se distribuie GRATUIT tuturor elevilor
din clasele I - VIII din județul Suceava

DREAPTA CREDINȚĂ A UNUI NEAM
se înfrățește cu portul popular tradițional

Cuprins

- 4** Copilăria
- 5** Rugăciunea unui copil
- 6** Sfântul Pantelimon
- 7** Valoarea dragostei
- 8** Copil curajos ... sunt și eu
- 9** Grădina sufletului
- 10** Decalogul
- 11** Un orb adevărat
- 12** Crezul
- 13** Doamne, toate...
- 14** Întrebările lui Cristian
- 15** Sfânta Scriptură despre...
- 16** Recunoștința
- 17** Părintele Nicolae Steinhardt
- 18** Ești milostiv?
- 19** Ești atât cât dăruiești
- 20** Mâncarea cea mai bună
- 23** Misiunea cea mai înaltă
- 24** Sucurile din comerț
- 25** Ce este Împărtășania?
- 26** Cei trei fluturi
- 27** Căruța goală
- 28** Jocuri
- 30** Rezultatele la concursuri

Revistă coordonată și finanțată de

MĂNĂSTIREA "SF. IOAN CEL NOU" SUCEAVA

Fotografii: Arhiva Mănăstirii "Sf. Ioan cel Nou"

Tipar: Accent Print, Machetare grafică: Esens Design

REVISTA APARE O DATĂ LA TREI LUNI

Recreerea în vacanța mare

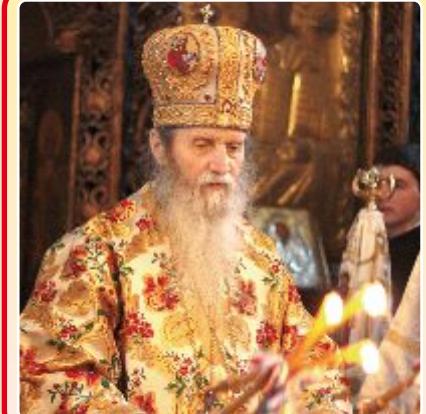
Vacanța mare este așteptată cu multă bucurie îndeosebi de școlari. Este un timp de întărire atât a puterilor trupești cât și a celor sufletești.

Plimbarea în mijlocul naturii, la câmpie, la deal sau la munte și aerul pe care-l respirăm contribuie în mare măsură la întărirea sănătății, cu condiția să parcurem drumurile mai mult pe jos, îndeosebi drumurile de munte.

În mijlocul naturii vedem frumusețile puse de Dumnezeu prin legile firii, vedem puterea, înțelepciunea purtarea de grijă a lui Dumnezeu față de orice făptură, firea cuvântătoare sau necuvântătoare, firea rațională sau neracională. Natura este o carte în care citim, înțelegem și simțim mai mult decât stând la birou sau la masa de lucru. Cu alte cuvinte completăm, îmbogățim cunoștințele noastre dobândite pe băncile școlii.

În excursiile noastre în mijlocul naturii întâlnim case și așezări omenești, îndeosebi sate, dar și așezăminte de cultură, de artă și istorice, precum sunt mănăstirile. Privindu-le cu toată luarea aminte, acestea ne îndeamnă la muncă, muncă ordonată, ne îndeamnă la o muncă prin care să creem opere nemuritoare, care înalță sufletele aducându-le pacea lăuntrică.

În viață avem nevoie de muncă ("Cea mai scumpă comoară pentru om este munca" - Pilde 12, 7), ea fiind legea vieții. Si tot legea vieții este și cinstea. În

excursiile noastre avem posibilitatea să întâlnim oameni călăuziți, între altele, de aceste două principii de viață: munca și cinstea, la care se adaugă respectul față de om, față de valorile create de om, materiale și morale și față de natura atât de mult amenințată astăzi prin poluarea atmosferei. Semnul care arată statul nostru de oameni, chip al lui Dumnezeu, și buni cetăteni, respectând poruncile lui Dumnezeu și legile civice cu privire la păstrarea integrității sufletești și mai ales a naturii este, între altele, și curațenia locului unde poposim pentru un răgaz de odihnă în mijlocul naturii. Practic spus, să nu aruncăm resturile de mâncare sau alte lucruri la voia întâmplării. Să lăsăm locul curat, aşa cum l-am găsit, curat cum dorim să fie și trupul nostru. Recreerea în mijlocul naturii trebuie să ne facă mai buni, mai harnici, mai...OAMENI.

Excursie plăcută!

† PIMEN

Pimen

Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților

Copilăria

Copilăria mea a trecut! Dar nu mai pot face nimic.... Acest lucru mă doare cel mai mult, că mi-am dat seama prea târziu cât de importantă e copilăria pentru om. Îmi irosisem ultimele clipe din copilărie căutând maturitatea și ignorând lumea minunată în care aş fi putut să trăiesc.

Copilăria mea a trecut! Nu încet, dar nici repede, ci a trecut liniștită, cu pași timizi. M-am bucurat pe cât am putut de această perioadă. M-am bucurat de primele cărți pe care le-am citit, de jocurile, de glumele și poveștile pe seama cărora ne amuzam eu și prietenii mei, de serile în care am privit spre cerul înstelat, căutând steaua mea, iar cerul era atât de departe. Acum, mare fiind, cerul mi se pare infinit mai îndepărtat.

Cei mai mulți copii sunt veseli când se văd cu un an mai mare și sunt fericiti, chiar mulțumiți, când li se spune că sunt maturi. Ar trebui să fie triști! De ce aleargă ei mereu după adolescentă, după tinerețe, când „copilăria este inima tuturor vârstelor”?

Mă întristez când văd copii lipsiți de copilărie, supuși la cea mai groaznică pedeapsă: să ignore ceea ce sunt - copii. Și plâng când văd copii care se dăruiesc în neștiore calculatorului, care le mănâncă viclean și rapid acești ani. Degeaba sfaturi de la cei mai în vîrstă, degeaba îndrumări din partea profesorilor... Copilăria ar trebui să formeze pe fiecare om ca persoană, ca și creștin.

O copilărie fericită îmbină joaca cu școala, cu munca și cu cea mai importantă parte, credința, pentru că dacă toate acestea sunt înrădăcinate în copii, nici problemele vieții, nici o ispătă nu le va putea smulge din sufletele noastre.

O copilărie fericită e pur și simplu o bijuterie pe care fiecare om o va păstra înăuntrul inimii sale, ascunsă până la bătrânețe, o amintire minunată a vremurilor trecute.

Anamaria Gavrilovici,
cl. a VIII-a, Bosanci

Rugăciunea unui copil

Doamne, Te rog să mă transformi într-un televizor ca să-i pot lua locul. Aș vrea ca părinții mei să-mi dea atenția pe care i-o dau lui, măcar în seara asta.

Așa cum televizorul are camera lui, sufrageria, aș vrea și eu să am camera mea sau măcar un colțisor ca să pot plânge liniștit, să pot citi, să am loc să-mi fac temele înliniște.

Așa cum televizorul are parte de toată atenția când ceva e stricat, aș vrea și eu să mi se dea toată atenția atunci când am puțină febră sau atunci când sunt obosit și supărat.

Așa cum televizorul are parte de atenția părinților mei când vin de la serviciu, așa aș vrea și eu să am parte de atenția părinților, să stea de vorbă cu mine, să le pot povesti ce mi s-a întâmplat la școală, ce am mai făcut peste zi.

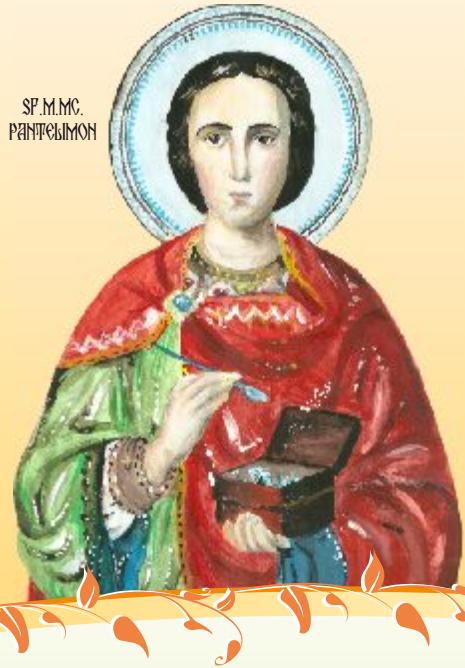
Așa cum televizorul îi ține de urât tatălui meu când se întoarce obosit de la serviciu și vrea mereu să asculte știrile, aș vrea și eu să-i spun ce s-a întâmplat la școală, să-i țin de urât, să-l înveselesc cu glumele pe care tocmai le-am auzit.

Iar mama, în loc să-mi spună: „stai un pic că îndată se termină serialul”, să lase totul deoparte ca să stea de vorbă cu mine, să mă asculte, să o ascult.

Și-mi doresc ca împreună cu frații și surorile mele să petrecem mai mult timp împreună, să discutăm împreună, și nu fiecare separat să petreacă atât de multe ore în fața televizorului. Mi-ar place să cred că și eu pot să le țin de urât, chiar dacă uneori nu spun mai nimic interesant.

Doamne, nu-ți cer mult. Îți cer doar să-mi liniștesc sufletul îndurerat.

SF.M.MC.
PANTELIMON

Sfântul Mare Mucenic și Tămăduitor PANTELIMON

Purtătorule de chinuri, sfinte și tămăduitorule Pantelimon, roagă pe Milostivul Dumnezeu să dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

Biserica Ortodoxă cinstește în ziua de 27 iulie pe Sfântul Mare Mucenic Pantelimon, *doctor fără de arginți*, care a trăit la începutul secolului al IV-lea, în timpul prigoanei dezlănțuite de împăratul Maximian Galeriu împotriva creștinilor.

Sfântul Pantelimon s-a născut în cetatea Nicomidiei, din părțile Bitiniei. Tatăl său era de neam bun și bogat, dar era închinător la idoli, iar mama sa era creștină. La naștere fiul lor a primit numele Pandoleon, care înseamnă „cel în toate puternic, ca un leu”. Învățătura creștină primită de la mama sa a fost repede uitată după moartea timpurie a acesteia, astfel că Tânărul Pandoleon a ajuns încchinător la idoli, ca și tatăl său.

Sfântul Pantelimon a urmat școli înalte, după obiceiul vremii, apoi a fost dat ca ucenic la doctorul Eufrosin, să învețe meșteșugul tămăduirii bolilor. În timpul acesta l-a cunoscut pe bătrânul preot Ermolae, care a început să-i lumineze mintea cu învățătura despre Mântuitorul Iisus Hristos. Rugându-se împreună, ei au inviat un copil mușcat de viperă, care zacea mort în drum. În urma acestei minuni Pandoleon a primit de la bătrânul Ermolae numele de Pantelimon, care înseamnă „cel cu totul milostiv”, iar de la Dumnezeu darul facerii de minuni, ca doctor fără de plată.

Când împăratul a aflat de vindecarea miraculoasă a unui orb și, mai ales, când acesta a spus că tămăduitorul său îmbrățișează religia creștină, a hotărât să-l prigonească. Chinurile la care a fost supus Sfântul Pantelimon au fost cumplite: bătut, ars cu făclii, aruncat pe rând în plumb topit, în mare, la fiare sălbatrice, apoi legat de o roată cu colți de fier și rostogolit de pe un loc înalt. Împăratul a fost uimit că Sfântul a ieșit nevătămat din toate încercările și a numit minunile acestea farmece. Răspunsul Sfântului Pantelimon a fost: „nu sunt farmece, ci dreapta credință creștinească, pe care am învățat-o de la preotul Ermolae”.

Silit să se lepede de Hristos și nevoind să facă acest lucru, Tânărul Pantelimon, preotul Ermolae și doi ucenici ai acestuia au primit cununa muceniciei tăindu-li-se capetele cu sabia. Din gâtul Sfântului Pantelimon nu a curs sânge, ci lapte. Soldații cărora li se dăduse ordin să ardă trupul Sfântului, l-au încredințat credincioșilor care l-au îngropat cu pioșenie. De atunci, moaștele Sfântului Pantelimon neîncetat au săvârșit vindecări prin darul Sfântului Duh - singurul Doctor al sufletelor și trupurilor, al tuturor celor care se apropiu de Dumnezeu cu evlavie.

Geanina Loredana Bahnean, cl. a VI-a, Vicovu de Sus

Valoarea dragostei

Diplomația fără dragoste te face ipocrit.

Autoritatea fără dragoste te face tiran.

Succesul fără dragoste te face arogant.

Bogăția fără dragoste te face avar.

Sărăcia fără dragoste te face orgolios.

Munca fără dragoste este fără valoare.

Frumusețea fără dragoste te face ridicol.

Vorba fără dragoste este vorbă goală.

Smerenia fără dragoste te face fățarnic.

Ascultarea fără dragoste te face rob.

Credința fără dragoste te face fanatic.

Suferința fără dragoste este tortură.

Citiți și recitați “Inmul dragostei” - I Corinteni cap. 13 !

Copil curajos sunt și eu

Curajul este o virtute fără de care nu putem trăi. Dacă nu suntem curajoși în viață nu vom putea trece peste greutăți, nu vom putea să ne apărăm dreptatea și mai ales nu vom putea trece peste păcat ca să putem ajunge în Împărația Cerurilor.

Elena Rîșcu, cl. a V-a A

De curaj a dat doavă Sfântul Mare Mucenic Gheorghe care și-a mărturisit credința în fața păgânilor. Curajul Sf. Constantin Brâncoveanu și a celor patru fii ai săi de a nu se lepăda de Legea Creștină în fața sultanului a fost plătit cu viața lor. Dar cel mai mare exemplu de curaj este cel al Mântuitorului Iisus Hristos care a îndurat durerea și moartea pe cruce din dragoste pentru noi.

Andrei Belibou Cotos, cl. a VIII-a C

Așa cum martirii au avut curajul să moară pentru Hristos și noi trebuie să avem curajul să ne mărturisim credința și să ne luptăm cu îspitele. Curajul este puterea credinței noastre în Dumnezeu pe care el o pune în noi ca să putem birui păcatul. Cine are curajul să se lupte cu sine însuși pentru a se înfrâna de la păcate, acela va avea cununa bucuriei vieții vesnice.

Cătălin Schipor, cl. a VII-a A

Fiecare om poate fi curajos în felul său. Însă curajul creștin este cel mai important. De exemplu, Sfinții 40 de Mucenici din Sevastia, care nu s-au lepădat de credință și nu în ultimul rând Sf. Ioan cel Nou de la Suceava care în fața necredincioșilor l-a mărturisit pe Hristos cu curaj zicând "Niciodată nu mă voi lepăda de Hristosul meu!".

Alexandru Mihaleșcu, cl. a III-a A

Toți sfintii au dat doavă de curaj, precum și Femeile Mironosite care și-au învinis teama în noaptea Învierii mergând la mormântul lui Hristos. Când ai curajul să-ți îngviingă frica, simți că Dumnezeu este cu tine și te ajută prin îngerul tău păzitor. A fi copil curajos înseamnă a fi un copil cu credință și cu voință.

Alexandra-Iuliana Negru, cl. a VI-a A

Curajul creștin, dat de Dumnezeu, este demnitatea omului de a se ridica atunci când a căzut și de a redeveni, prin spovedanie, fiu iubit al lui Dumnezeu. Curajul criminalilor, hoților, răufăcătorilor vine din mândria pe care diavolul o folosește prin unii oameni pentru a se împotrivi lui Dumnezeu. Acest curaj este trecător și înselător.

Ionela Georgiță, cl. a VII-a B

Curajul, ca și virtute morală, este de mare însemnatate în viața fiecărui dințre noi. Fiind curajoși putem trece peste momentele grele din viața noastră, fără să ne lăsăm cuprinși de deznaidejde. Curajul împreună cu nădejdea în Dumnezeu ne ajută să stăruim în fapta cea bună și în rugăciunea neîncetată.

Anamaria Bălici, cl. a VIII-a B

Grădina sufletului

Un creștin l-a întrebat pe duhovnicul său:

- Părinte, aș vrea să fiu un bun creștin, să am o viață fără păcate. Ce trebuie să fac mai întâi, ce este cel mai important?

- O, fiule, totul este important. Ia spune-mi, dacă ai o grădină în care plantezi tot felul de flori frumoase, aștepți doar să crească? Așa, fără să faci nimic, or să răsără ele?

- Nu, părinte, trebuie să le ud...

- Dar dacă le uzi și atât, vor crește ele mari și frumoase?

- Nu, părinte, trebuie să și munesc, să am grijă de ele, să nu fie distruse de buruieni...

- Dar dacă le dai toate acestea și nu vor avea lumină, pot ele să crească?

- În nici un caz, părinte, atunci toată munca mea nu ar avea rost, florile nu vor crește niciodată.

- Acum ai înțeles, fiule?! Sufletul nostru este asemenea unei grădini în care sunt semănate cele mai frumoase flori: dragoste, credință, bunătatea, cumpătarea, omenia... Noi, însă, trebuie să avem grijă de această grădină din sufletul nostru, ca tot ce este acolo să inflorească. Doar astfel sufletul omului se umple de frumusețe. Ce trebuie să facem pentru toate acestea?! Să avem grijă ca buruienile păcatelor să nu prindă rădăcini în suflet, să veghem mereu ca răul să nu se cuibărească în noi, fiindcă, odată intrat, este foarte greu să-l mai scoți. și trebuie să o udăm mereu cu apa dătătoare de viață, care este rugăciunea. Dar ele tot n-ar crește, dacă nu le-ar încălzi pe toate lumina binefăcătoare a dragostei dumnezeiești. și unde ar putea găsi sufletele noastre mai multă căldură și lumină dumnezeiască, dacă nu în Biserică?! Ei, poți tu acum să-mi spui, fiule, ce este mai important?

- Toate sunt importante.

- Fii mereu atent la sufletul tău, ai grijă de el, fiindcă atunci și Dumnezeu te va ajuta. Doar așa, prin munca noastră și cu ajutorul Lui, florile minunate din sufletele noastre, adică dragoste, credință și toate lucrurile bune pe care Dumnezeu ni le-a dăruit, vor crește nestingherite, iar viața ni se va umple de fericire.

DECALOGUL

2. Să nu-ți faci chip cioplit și nici asemănare a vreunui lucru din câte sunt în cer, sus, și din câte sunt pe pământ, jos, și din câte sunt în apele de sub pământ! Să nu te încagini lor, nici să le slujești lor.

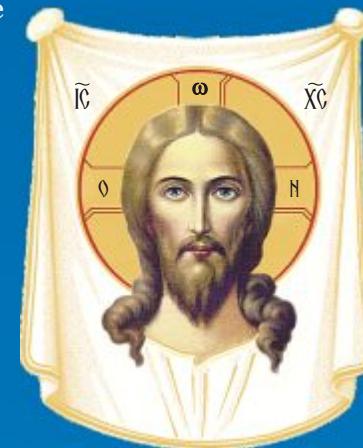
Conform *poruncii a doua* (Ieșire 20, 4-5), creștinul nu trebuie să se înhinne la idoli, adică la lucruri făcute de mâini omenești sau la alte făpturi ale lui Dumnezeu, pe care să le socotească înzestrare cu puteri dumnezeiești. Prin această poruncă se oprește idolatria, atât de răspândită pe vremea când Dumnezeu a dat poporului evreu cele **10 porunci**.

Creștinii nu se mai gândesc astăzi la zei minciinoși, adică la idoli, aşa cum credeau unele popoare din vechime, iar cuvântul *idol* a primit în creștinism și un alt înțeles. De pildă, iubirea de argint este numită de Sfântul Apostol Pavel *închinare la idoli* (Col. 3, 5); tot asemenea lăcomia la mâncăruri și băuturi, căci dumnezeul lacomului este pântecele

(Filip. 3, 19). Deci banii, mâncarea, hainele și alte lucruri care l-ar face pe om rob al lor, pot fi considerate pe bună dreptate ca idolii lui.

Porunca aceasta nu oprește cinstirea sfintelor icoane, care sunt reprezentări ale unor ființe reale (Dumnezeu, Maica Domnului, Sfinții) și despre care cel de al VII-lea Sinod Ecumenic a hotărât: "Este permis și chiar bineplăcut înaintea lui Dumnezeu a face icoane. Aceste icoane sfinte nu li se dă însă adorarea (închinarea) care se cuvine numai lui Dumnezeu, ci venerarea sau cinstirea care se aduce persoanei înfațitate pe icoană, iar nu materiei icoanei sau chipului de pe ea".

Chipul lui Iisus Hristos imprimat pe mahrama Sfintei Veronica în Vinerea Mare pe drumul Golgotei ne dovedește că Dumnezeu a binevoit ca să fie cinstit ca Persoană în icoane.

(din carte "Învățătura de credință ortodoxă")

Un orb adevărat

O veche povestire spune despre un om care avea un singur gând: să aibă aur, tot aurul posibil.

Era un gând puternic care-i devora mintea și inima. Nu reușea astfel să aibă nici un alt gând, nici o altă dorință pentru alte lucruri care nu ar fi de aur.

Pe când trecea prin fața vitrinelor din orașul său, le vedea pe cele de bijuterii. Nu remarcă multe alte lucruri minunate. Nu remarcă persoane, nu dădea nici o atenție cerului albastru sau miresmei florilor.

Într-o zi nu mai rezistă: intră în grabă într-un magazin de bijuterii și începu să-și umple buzunarele cu brățări de aur, inele și cercei.

Bineînțeles, pe când ieșea din magazin, a fost arestat. Polițiștii l-au întrebat:

- Cum ai putut crede că vei trece neobservat? Magazinul era plin de lume.

- Chiar? zise omul surprins. Nu mi-am dat seama. Eu vedeam numai aurul.

Dumnezeu ţi-a dat avereala pentru ca să cumperi cu ea cerul.

Sf. Ioan Gură de Aur

Nu bogăția e un lucru rău, ci iubirea de arginti. Sărac este acel bogat care se îmbogățește cu argintul, dar în ce privește faptele bune este sărac.

Sf. Tihon din Zadonsk

Stăpânește-ți avuția, dar nu o lăsa să te stăpânească.

Fericitul Augustin

Sunetul metalului care umple urechile iubitorului de argint îlface surd la glasul darului.

Sf. Ioan Gură de Aur

CREZUL

Cred întru unul(14), Tatăl Atotățitorul,
Făcătorul cerului și al pământului, văzutelor tuturor și
nevăzutelor.

Și într unul Domn(1) Hristos, Fiul lui Dumnezeu,
Unul(9), Care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți
vecii. Lumină din(3) Dumnezeu adevărat din Dumnezeu
adevărat, născut, iar nu făcut; Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care
toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a
.....(5) din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria
.....(13) și S-a făcut om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu(6) și a
pătimiș și S-a îngropat.

Și a înviat a treia zi după(2).

Și S-a(8) la ceruri și şade de-a dreapta(15).

Și iarași va să vină cu slavă, să(12) viii și morții, a Cărui
împărătie nu va avea sfârșit.

Și întru(7) Sfânt, Domnul de viață făcătorul, Care din
Tatăl(10), Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și
slăvit, Care a grădit prin prooroci.

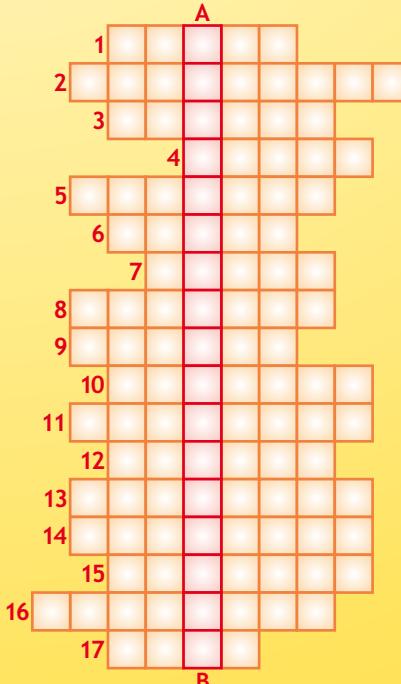
Într una sfântă, sobornicească și apostolească(11).

Mărturisesc un(4) întru
îertarea păcatelor.

Aștept(16) morților.

Și viața veacului ce va să fie.
.....(17).

Completați cu atenție
în dreptul fiecărui număr
cuvântul potrivit din text
și veți afla ce este "Crezul".

Ştiati că ...?

- Crezul este un rezumat al Învățăturii de Credință a Bisericii Ortodoxe pe care creștinul trebuie să-l cunoască, să-l primească și să-l mărturisească;
- Acest Simbol de credință a fost alcătuit în primul mileniu creștin de primele două Sinoade Ecumenice: de la Niceea din anul 325 (primele 7 articole) și de la Constantinopol din 381 (următoarele 5 articole);
- Simbolul de credință Niceo-Constantinopolitan a fost recunoscut și recomandat de celelalte 5 Sinoade Ecumenice care au urmat;
- Anul 2010 este declarat de Patriarhia Română "Anul omagial al Crezului Ortodox și al Autocefaliei românești".

Dumnezeu se arată Patriarhului Avraam sub
înfățișarea a trei Îngeri la stejarul Mamvri
(Facere, cap.18)

Doamne, toate...

de Al. Macedonski

*Doamne, toate sunt prin Tine:
Și avearea și puterea,
Fericirea, mângâierea
Ce ne trebuiești bine.*

*Dai cu dreaptă socotință
Mulțumiri și suferință:
Lui Iisus I-ai dat o cruce
Căci știai c-o poate duce.*

*Când dureri ne dai și nouă,
Ne dai plânsul ca o rouă;
Când dai marilor putere,
Nu le dai nici o placere,*

*Când dai răilor cruzime,
Dai blândețe la victime.
Ești puterea înțeleaptă
Și justiția cea dreaptă;*

*Fă oricând ce vrei din mine.
Doamne, toate sunt prin Tine...*

Întrebările lui Cristian

De la o vreme, Cristian nu mai venea la biserică. Părintele observă două duminici la rând cum mama și bunica băiatului veneau singure. Acest lucru îl determină ca luni la prânz, la ora la care copiii se întorceau de la școală, părintele să își facă drum pe la Cristian pe acasă. Numai ce ajunse în fața porții și un copil grăbit se repezi pe lângă el în curte. Ghiozdanul plin cu cărți se agăta însă de clanța porții... Era Cristian...

- Bună ziua Cristian, spuse părintele.

- Sărut mâna părinte... vă rog să mă scuzați... mă grăbesc... ce o fi pătit ghiozdanul asta!?

Părintele desprinse ghiozdanul din clanța porții și apoi îl întrebă:

- Unde mergi aşa grăbit? Nu este bine să alergi fără să fii atent pe unde treci. Vezi ce ți se poate întâmpla?

- Mă grăbesc la televizor. Tocmai începe un episod din filmul meu favorit.

- Aşa...

- Dar dumneavoastră unde mergeți? Să o chem pe bunica?!

- Eu am venit să vorbesc cu tine, Cristian.

- Cu mine?!

- Da...

- Dar ce să vorbiți cu mine?

- Nu te-am văzut în ultima vreme la biserică. S-a întâmplat ceva?

- Vă rog să mă iertați, părinte, dar duminica la ora zece începe un film la care mă uit. Nu pot să vin la biserică pentru că pierd episodul...

Părintele își stăpâni mirarea și supărarea față de cele ce îi mărturisea copilul. Îl întrebă:

- Și despre ce este filmul la care te uiți?

- Este un serial grozav cu bătăi și împușcături, spuse repede Cristian.

- Și ce ai învățat tu din acel film? Îți propui ca și tu să te comporti ca acei oameni pe care îi vezi acolo?

Copilul nu avea răspuns la o asemenea întrebare. Cum să se

comporte ca acei oameni?! În permanență aceia se băteau și se omorau unii pe alții. Simțea tăcerea părintelui ca o muștrare și încercă să dea un răspuns:

- Păi... nu cred că ar fi bine...

- Și atunci cu ce te ajută așa de mult acel film, încât să nu mai vii la biserică?

Cristian își dădu seama că a greșit. La biserică învățase numai lucruri bune, acolo avea mulți prieteni, acolo se întâlnea cu părintele duhovnic și se putea sfătu. Televizorul nu îi dăduse niciodată asemenea bucurii. Și îl mai dureau și ochii de la atâta uitat la televizor. Cu privirea lăsată în pământ spuse:

- Am greșit părinte... Filmul nu m-a ajutat cu nimic.

- Ai dreptate, Cristian, ai greșit. Dumnezeu nu ne obligă niciodată să facem un anumit lucru. El ne iubește și ne dă posibilitatea să alegem, dar noi trebuie să alegem lucrurile ce ne sunt de folos.

- Îmi pare rău, mărturisi copilul. Știu că duminica este ziua Domnului și ar fi trebuit să fiu în biserică. Oare Dumnezeu mă va ierta?

- Atunci când te vei spovedi va trebui să spui această greșeală. Dacă ceri sincer iertare și dacă nu repeti greșeala, Dumnezeu te va ierta.

- Așa voi face, părinte. Vă mulțumesc, părinte duhovnic pentru sfatul cel bun!

Părintele Gabriel Herea, Pătrăuți

Sfânta Scriptură despre ... libertate

Să aflăm ce spune despre **libertate** Sfântul Apostol Pavel.

Va trebui să rezolvați corect perechile de exerciții de mai jos și să aflați trimiterile pentru două versete din Noul Testament. Rezultatul primului exercițiu reprezintă capitolul, iar rezultatul celui de-al doilea exercițiu reprezintă versetul.

Copiii care vor transcrie din Noul Testament versetele corecte și le vor trimite pe adresa revistei până la data de 15 august 2010, vor primi câte o surpriză!

I Corinteni

$$(5 \times 5 + 5 : 5 \times 5) : 5 =$$

$$3 \times (3 + 3 \times 3) : 3 =$$

I Corinteni

$$(2 + 2 \times 2) \times 2 - 2 =$$

$$(4 \times 4 + 4) + (4 - 4 : 4) =$$

Recunoștință

Când ajutați pe cineva sau faceți un lucru folositor pentru cei din jur, vă bucurați dacă vi se aduc mulțumiri sau un cuvânt de apreciere. Cât de bucuroși sunteți atunci, mai ales că toți vă felicită. Dar v-ați gândit vreodată că și voi trebuie să vă arătați recunoștință față de cei din jur?

În Sfânta Scriptură găsim scris că Mântuitorul Iisus Hristos a apreciat oamenii care au fost recunoscători, lăudându-l pe leprosol care a venit și îl-a mulțumit pentru vindecarea de lepră.

Dacă privim în jurul nostru vom vedea că și făpturile necuvântătoare își arată recunoștință față de cei care le fac bine.

Recunoștință arătată celor din jurul nostru ne îmbogățește pe noi. Cu cât dăruiești mai multă dragoste, cu atât devii mai bogat. Prin lipsa de recunoștință vom da doavă de neglijență, nepăsare, mândrie și chiar răutate. De aceea, nerecunoștință este un păcat greu, care ne îndepărtează de la vistieria milostivirilor cerești și a binefacerilor omenești.

Recunoștință o poți arăta în mai multe feluri: respectându-i pe cei din jur, mulțumind celor care vă fac un bine, făcând și voi altora binele pe care îl-ați primit, dar mai ales, purtându-i în rugăciune pe cei ce v-au făcut bine.

În cărțile de rugăciune există o rugăciune față de binefăcători. Să-i purtăm în rugăciune pe binefăcătorii noștri, pe părinți, frați, învățători, dascăli, prieteni, după îndemnul Sfântului Apostol Pavel: "Mulțumiți tuturor pentru toate... mulțumiți celor ce vă fac bine și vă rugați pentru dânsii".

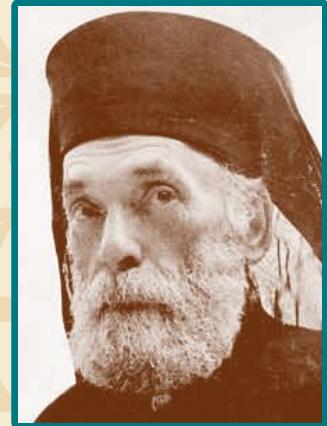
Florica Aioanei, Suceava

Părintele Nicolae Steinhardt

monahul de la Rohia

"Dăruind vei dobândi"

A fi creștin e o fericire, o taină dulce. Să știi că Iisus e Fiul lui Dumnezeu, statonicul nostru Însoțitor, să îl putem oricând chesa, să ne rugăm lui, să ne încredințăm Lui, să-L avem drept exemplu, să simțim că față de El suntem răspunzători de ceea ce facem sau nu facem, să nu-L putem batjocori prin faptele noastre urâte și gândurile noastre rele...

Hristos e prezent pe acest pământ în Sfânta Euharistie sub chipul pâinii și al vinului sfintite de slujitorul Sfântului Altar. Și mai este prezent, la fel de lucrător, sub chipul tuturor oamenilor asupriți, încercați, ispitați de suferințe, nevoi, nedreptăți. Iubindu-i și slujindu-i pe acești foarte mici frați ai Săi, Lui îl manifestăm dragostea noastră și pe El îl slujim.

Îl slăvim pe Dumnezeu oprindu-ne de la păcate, rugându-ne, postind, priveghind, milostivind neapărat. Dar și prin simple vorbe bune sau gesturi de compătimire, cum ar fi cuvintele rostite de tâlharul cel bun către Iisus, ori gestul atât de gingaș, de blajin al Sfintei Veronica de a șterge față Celui suferind.

Dacă noi facem un pas către Dumnezeu, El face o sută înspre noi. E oricând gata să ne ierte, să dea uitării rătăcirile, neroziile și înstrăinările noastre, să se bucure de întoarcerea păcătosului. Aceasta ne dă curaj și nădejde! Nu ni se cere decât să ne întoarcem la El, numai în haină de nuntă, altfel spus: cu căință și credință.

Rugăciunea pentru binefăcători

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe cei ce ne fac nouă bine, ne miluiesc și ne hrănesc, pe cei ce ne-ai poruncit nouă nevrednicilor să ne rugăm pentru dânsii. Și arată mila Ta cu dânsii, dăruindu-le toate cererile cele spre mântuire și răsplata bunurilor celor veșnice. Amin!

Ești milostiv?

Milostenia este o virtute care ne însoțește pe drumul spre mântuire. Pentru a afla cât de mult face parte milostenia din felul tău de a fi, răspunde sincer la fiecare întrebare încercând un singur răspuns.

1. Ce sentiment îți provoacă vederea unui cerșetor?

- a) de dispreț;
- b) de simpatie;
- c) de milă.

2. Cum te porți cu cel care-ți cere milostenie?

- a) îl ajută cu dragă inimă;
- b) îl ajută, dar îl judeci;
- c) nu îl ajută cu nimic.

3. Ce aștepți de la omul pe care l-aî miluit?

- a) nu aștepț nimic;
- b) o profundă recunoștință;
- c) să se roage lui Dumnezeu pentru tine.

4. Dacă nu ai cu ce să-l miluești pe sărac?

- a) treci indiferent pe lângă el;
- b) îi spui o vorbă bună;
- c) te rogi Domnului să-l aibă în pază.

5. Ce-ai face dacă ai ajunge vreodată sărac?

- a) voi lăsa totul în grija lui Dumnezeu;
- b) mă voi certa cu Dumnezeu, cărtind;
- c) îi voi ruga pe alții să mă ajute.

6. Cum te porți cu cineva care îți-a făcut rău?

- a) te răzbuni;
- b) îl ierți, dar nu-l uiți;
- c) îl ierți din inimă.

7. Dacă cineva îți refuză ajutorul?

- a) nu mă supăr;
- b) îi adresez cuvinte aspre;
- c) mă simt foarte ofensat, dar nu zic nimic.

8. Ce faci dacă întâlnești un copil descurajat?

- a) sunt indiferent;
- b) încerc să îl ajut să depășească problema;
- c) îi rog pe părinții mei să îl ajute.

9. Dacă observi că un coleg face un păcat?

- a) îl judec în mintea mea;
- b) îl dojenesc, îl mustru;
- c) îi arăt calea de îndreptare.

10. Consideri milostenia necesară pentru mântuirea sufletului?

- a) nu;
- b) în mare măsură;
- c) da.

Rezultate

Calculează-ți rezultatul adunând punctele corespunzătoare răspunsurilor tale.

intrebare răspuns	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
a	0	10	5	0	10	0	10	0	0	0
b	5	5	0	5	0	5	0	10	5	5
c	10	0	10	10	5	10	5	5	10	10
total										

(?) **0-40:** „Fii milostivi precum și Tatăl vostru milostiv este!” Îndreaptă-ți chiar de azi comportamentul față de cei săraci! Zgârcenia dărâmă toate celelalte lucruri bune pe care le faci! Nu uita că sub mână săracului stă întinsă însăși mâna Domnului!

(?) **40-80:** Încă nu ai dobândit virtutea milosteniei, dar ești pe drumul cel bun. Încearcă să nu lași o zi să treacă fără a face o faptă bună pentru că “cine dă, lui își dă!”

(?) **80-100:** Tu ai înțeles vorbele Domnului: “întrucât ai făcut unuia dintre aceștia mici ai Mei, Mie Mi-ai făcut!” Fii fericit și însoțește milostenia cu smerenia, pentru că să fie bineprimită!

Ești atât cât dăruiești

Bucuriile sunt năzuiri firești ale făpturii noastre. Oamenii cred că le pot avea prin ceea ce pot lua, prin ceea ce pot câștiga de la alții. De aceea aleargă, se zbuciumă, se vând pentru o fărâmă de avere.

E o mare rătăcire. Omul care vrea și cere pentru sine poate avea plăceri, dar nu bucurii. Nimic din ceea ce cauță el nu poate aduce bucurii. Egoistul, hrăpărețul nu cunosc aceste stări de lumină și plinătate.

Adevărata bucurie vine din prisos de omenie, vine din bogăție interioară. Nu te bucuri cu adevărat decât prin dăruire. Ești mare și puternic cu adevărat prin ceea ce poți dărui altora, nu prin ceea ce poți lua de la ei.

Ești atât câtă putere de depășire, câtă putere de jertfă ai. Numai cel ce dă dovedește că este cu adevărat bogat.

Ernest Bernea, din volumul „Îndemn la simplitate”

Mâncarea cea mai bună

Marcel face iarăși mofturi la mâncare.
Nici mâncarea de astăzi nu-i este pe plac.

Mamă!
Ți-am spus să nu-mi
mai faci aşa ceva că
nu mânânc...
Vreau altceva...

Te rog, mânâncă
ce ţi-am pregătit! Azi
nu am timp de mofturi,
trebuie să ajung
devreme la servicii...

Am zis că
nu-mi place!
Să mai e
și rece.

Cum?!
Chiar crede că am
să mânânc?!

Marcel, nervos că mama nu-l bagă în seamă,
aruncă disprețitor mâncarea pe geam.

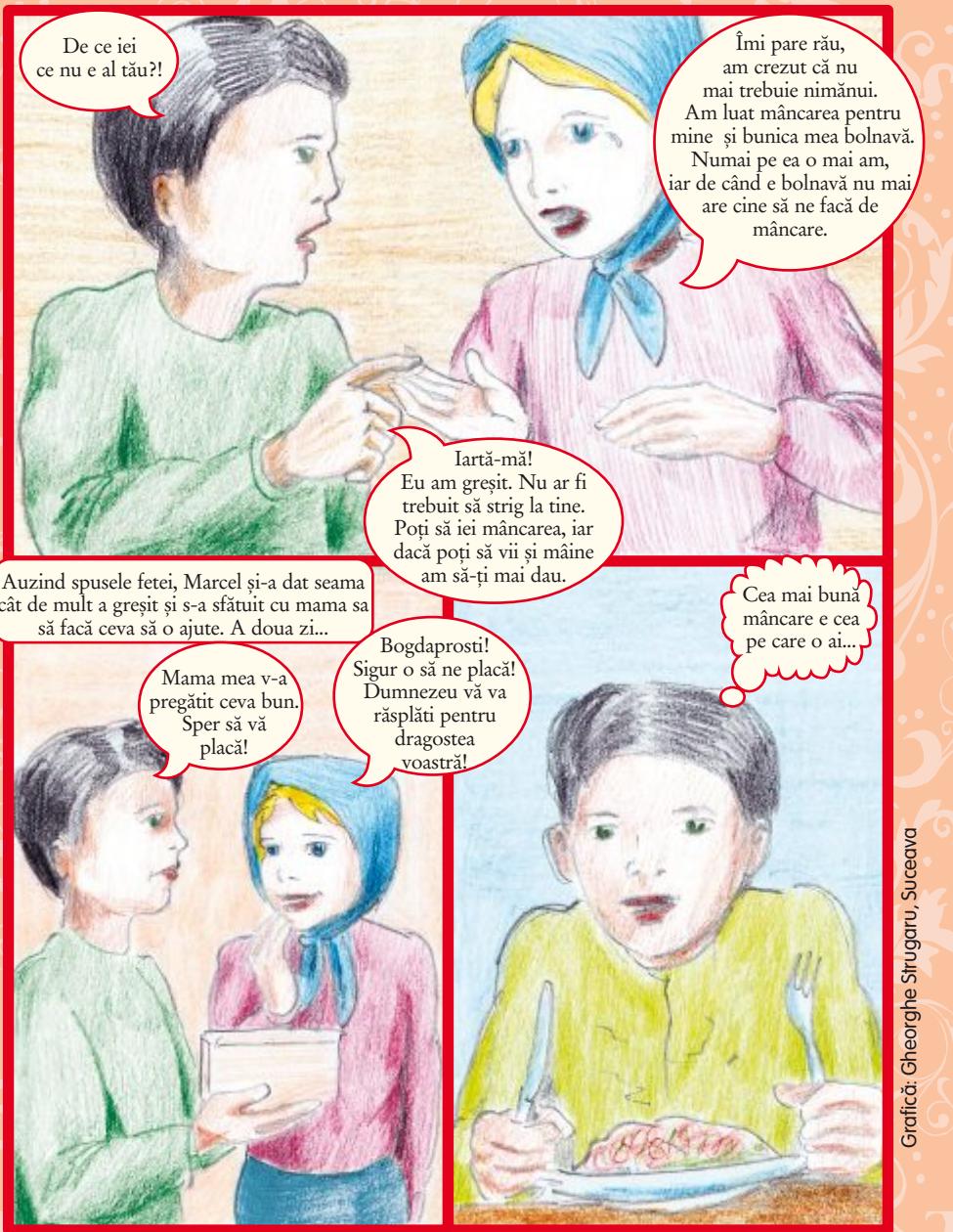
Tocmai atunci, pe sub geamul lui Marcel
trecea Irina, o fată sărmană.

Mulțumesc,
Doamne, că mi-ai
ascultat rugăciunea!
În sfărșit ceva
de mâncare!

Stai!
Nu te atinge!
E mâncarea mea!
Cine ţi-a dat
voie?

Pornit să-i dea o lecție fetei, Marcel coboără
repede afară, hotărât să-și recupereze mâncarea.
Irina stătea nedumerită cu mâncarea în mâna...

Ce vrea
de la mine?
E doar o mâncare
găsită pe jos...

Grafiță: Gheorghe Strugariu, Suceava

CONCURS "Ce vrei să-ți facă șiie altul, fă tu mai întâi."

Componetă un eseu în care să povestii fapte, întâmplări care să scoată în evidență cuvintele Sfântului Evangelist Luca (6,31).
Primii 100 de copii care vor trimite acest eseu vor primi o carte surpriză!

Misiunea cea mai înaltă

Fiecare copil care vine în lumea aceasta este o minune, pe care o realizează Dumnezeu împreună cu părinții copilului. El vine pe lume mic și neajutorat, dar este chemat să ajungă „mare”, adică să crească și să se dezvolte fizic dar și spiritual, până la asemănarea cu Dumnezeu.

Copilul nu vine la întâmplare în această lume și nici nu trebuie să trăiască la întâmplare. El are o misiune precisă, cea mai înaltă dintre misiuni, și anume aceea de a se desăvârși, adică de a ajunge la nivelul sfințeniei pentru a ajuta și a influența în bine pe cei din jurul său și chiar lumea întreagă. Fiecare copil primește putere pentru aceasta încă de la Sfântul Botez și și-o întărește prin celelalte Sfinte Taine, prin rugăciune, prin învățare, prin ascultare și prin fapte bune.

Pentru împlinirea acestei înalte misiuni, Dumnezeu a înzestrat pe fiecare cu numeroase și diferite daruri: sănătate, inteligență, talente, credință, dragoste, înțelepciune, curaj și altele. Familia și bunăstarea materială sunt, de asemenea, daruri pe care le-au primit majoritatea copiilor și pentru care ar trebui să fie recunoscători.

Dumnezeu a rânduit felurite daruri oamenilor, pentru ca oamenii să aibă nevoie unii de alții și ajutându-se reciproc să sporească în iubire, pentru că fără iubire nimeni nu se poate mantuvi.

Dacă cel care are mai mult oferă din prisosul său celui care are mai puțin, se realizează unitatea și comuniunea dintre oameni, după cum este și firesc pentru creștini.

Sunt însă unii copii care nu sunt conștienți de *misiunea* lor. Ei au primit mari daruri în această viață, dar își bat joc de ele. De exemplu, mulți copii aruncă mâncarea pe care o primesc la școală, fac mofturi acasă, au pretenții neîntemeiate, gândesc și trăiesc într-un mod cu totul egoist.

În același timp, alții copii n-au nici măcar o familie în care să primească o vorbă bună, n-au haine potrivite, n-au bani de rechizite și uneori nu au nici ce mâncă. Toți acești copii orfani sau necăjiți sunt numiți de Mântuitorul Iisus Hristos „frații Lui mai mici” și El le va răsplăti la judecată tuturor celor care îi ajută.

Înținând cont de toate acestea, sfătuim pe fiecare copil să caute îndrumare, ajutor și căldură duhovnicească la slujitorii Bisericii, urmând poruncile lui Dumnezeu pentru a merge pe calea cea dreaptă și să-și folosească *darurile* primite (talanții) spre mântuirea sa și a celor din jurul său.

Prof. Irina Buta, Suceava

Ştiati că Sucurile din comerț?

Doctor Floarea Damaschin

- dincolo de gustul bun și de ambalajul viu colorat, ascund o mulțime de pericole pentru sănătate, având efecte negative de lungă durată;
- conțin substanțe dăunătoare care nu sunt inscripționate pe etichetă;
- chiar cele aşa-zise naturale conțin foarte mulți coloranți chimici, zahăr sau îndulcitori, conservanți și cofeină;
- prin cofeina conținută, produc tulburări nervoase: agitație, greutate în stăpânirea emoțiilor, dereglații de comportament;
- duc la erodarea dinților și la distrugerea smântâului acestora; copiii care consumă des astfel de băuturi răcoritoare riscă să aibă o dantură cariată;
- afectează stomacul și tulbură toată digestia;
- cresc tensiunea arterială, produc dureri de cap, insomnie, scad capacitatea de memorare și concentrare.

Sucurile din comerț pot fi înlocuite cu sucuri proaspete preparate în casă din fructe și legume sau cu ceaiuri naturale îndulcite cu miere la care se poate adăuga lămâie.

Preparați-vă o astfel de băutură și veți vedea diferențele!

Căutând Înțelepciunea ...

Apărută în 2008 la Editura „Egumenița”, carte „**Prima spovedanie**” scrisă de V. Maleaghin prezintă peripețiile lui Alioșa, un băiat de clasa a II-a, care și petrece vacanță de vară la bunici. Bunica Dașa era o femeie cam aspră, dar foarte bună, iubitoare și era credincioasă. Cu răbdare și dragoste bunica l-a ajutat să facă primii pași în tainele credinței: să postească, să ierte, să se spovedească.

Ce este Împărtășania?

Împărtășania înseamnă mânăgierea chipului obosit și împovărat de ani care îl regăsește pe Dumnezeu cu înima curată după o viață de zbucium, ar spune un om în vîrstă.

Împărtășania este bucuria reîntâlnirii cu Cel în grija Căruia îmi las copiii ori de câte ori accept că sunt neputincioasă și fără El nu fac nimic, nu sunt nimic, ar spune o mamă.

Împărtășania - oaza de liniște în mijlocul unei lumi zbuciumate care a uitat că tinerețea este izvorul nesfârșit al faptelor bune și dățătoare de viață, ar spune un Tânăr la început de drum

Împărtășania este reîntâlnirea cu Cel de la Care nu demult am plecat și Care mi-a dat aripi, dar nu m-a lăsat să învăț singur să zbor, spun EU, copilul care tocmai și-a luat zborul.

*Ai grijă, mamă! Ai grijă, tată! Aveți grijă, profesori!
De voi depinde ținta zborului meu.*

La sfârșitul vacanței „Alioșa stătea pe bancuță și se odihnea, de parcă tocmai terminase de cărat pietre grele. Atunci când omul se spovedește, pacea și liniștea se lasă în suflet ca și cum după o furtună pe mare corăbioara ta ar fi intrat într-un golf liniștit, liniștit.”

Oferiți-vă bucuria de a citi „Prima spovedanie”, o carte de suflet pentru copii și urmați-i învățăturile.

Cei trei fluturi

Au fost odată trei fluturi: unul alb, unul roșu și unul galben. Ei se jucau la soare și zburau veseli din floare în floare. Și nu oboseau deloc, aşa le plăcea jocul.

Deodată însă, veni ploaia. Ei au vrut să zboare acasă, dar casa era departe. Ce să facă acum, bieții fluturași? Au zburat repede la laleaua cea galbenă și i-au zis:

- Dragă Lalea, deschide-ne floarea ta, să ne ascundem în ea, că ne omoară ploaia.

Laleaua privi pe rând la cei trei fluturași și apoi răspunse:

- Celui galben și celui roșu le voi deschide, căci ei seamănă la culoare cu mine, dar pe cel alb nu îl primesc, pentru că el nu seamănă cu mine.

- Îți mulțumim de aşa primire! Dar aşa nu voim să intrăm la tine, dacă nu îl primești și pe fratele nostru alb. Rămâi sănătoasă, au zis ei.

Ploaia se întăcea. Fluturii au zburat la crinul cel alb și i-au zis:

- Dragă Crinule, deschide-ne floarea ta, ca să ne adăpostim în ea!
- Pe cel alb îl primesc cu bucurie, că e alb la culoare ca și mine, dar pe ceilalți nu vă primesc.

- Dacă nu-i primești și pe frații mei, atunci nici eu nu vin la tine. Mai bine să fim udați cu toții decât să ne părăsim unul pe altul, zise fluturașul cel alb.

Astfel, fluturașii au zburat mai departe.

Soarele care era ascuns după nori văzu dragostea celor trei fluturași și se bucură că țineau atât de mult unul la altul. De aceea, și-a arătat și el dragostea și a ieșit dintre nori alungând ploaia.

Peste puțin timp, aripile lor s-au uscat, iar trupușorul lor se încălzi. Cei trei fluturi au zburat fericiți spre casă!

Căruța goală

Într-o seară, un băiat venea prin pădure împreună cu tatăl său. Au fost în oraș să facă cumpărături și aveau multe bagaje. La un moment dat, tatăl s-a oprit, a stat câteva secunde ascultând, apoi a zis:

- Hai să așteptăm, căci vine o căruță și poate ne ia și pe noi. Băiatul, ciulind urechile, îi răspunse:

- Da, tată, aud zgomotul unei căruțe. Dar de unde știi că este goală?

- Este foarte ușor să-ți dai seama când o căruță este goală, din cauza zgomotului pe care îl face. Cu cât căruța este mai goală, cu atât face mai mult zgomot. Tot așa este și în viața de zi cu zi. Când vorbim prea mult, întrerupând conversația tuturor, fiind inoportuni și îngâmfați, simțindu-ne preaputernici și reducând valoarea oamenilor din jurul nostru, trebuie să ne amintim de căruța goală care, cu cât este mai goală, cu atât este mai mare și zgomotul pe care îl face.

În timp ce vorbea, căruța se apropiă. Era într-adevăr goală.

Tatăl i-a dat binețe căruțașului și l-a rugat să-i ducă până în sat.

“După cum albinele nu suferă fumul, tot astfel vorbitorii de rău și batjocoritorii îi îndepărtează pe îngerii păzitori de la ei.”

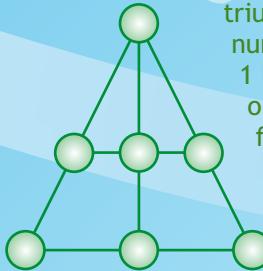
Sf. Grigorie Teologul

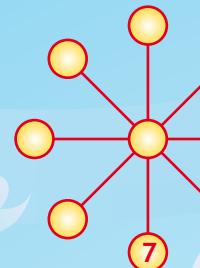
Prietenul copiilor

CONCURS

3						3			
14						17			
5	4	2		15		14	3		
2	4	12	12	10	7	5	1	6	
9	7	3	16	7	9	14	8	7	
13	1	11	16	5	9	7	10	12	11
14	11	16	12	18	1	16	12	15	17
5	4	1	14		12	9		14	
12				14	1		7		
16					5				

Completează triunghiul cu numere de la 1 la 7 pentru a obține pentru fiecare rând o sumă egală cu 12.

lată o stea pentru care am indicat două numere. Suma fiecărei linii este egală cu 63.

Verde, parfumat,
La icoană așezat
În buchet îngămădit
Cu aghiasmă m-a străpit.
(româng)

Spun mereu o rugăciune
Care vine din vechiime.
Asta rugă de-o rostesc,
Credința-mi mărturisesc.
(română)

Există în copac două frunze identice?

Care e vrăbiuța preferată a fetiței dacă: nu e prima, nu e galbenă, ciripește, nu e cea mai mare, nu încheie șirul.

Decodifică rebusul cu ajutorul cifrului:

1 = A	7 = I	13 = P
2 = B	8 = J	14 = R
3 = C	9 = L	15 = S
4 = D	10 = M	16 = T
5 = E	11 = N	17 = U
6 = H	12 = O	18 = Z

Folosește cuvintele găsite pentru a scrie un eseu despre viața Sfântului pe care îl veți afla.

Trimite-ne acest eseu și vei primi o surpriză!

Găsește cele două tablouri identice.

Poate avea formă de cruce
Sau corabie ce duce
La limanul măntuirii
Spre care văslesc creștinii.
(Bulgaria)

Două roz mai vrea să-adune
La buchetul ce îl are:
Patru fire gălbioare,
Dublul celor albăstroare.
Plus trei mov de ar mai pune
Câte flori ar fi, poți spune?

Ajută băiatul să treacă avionul prin labirint.

Descoperă cuvântul din copacul virtuților.

Premiere - ediția iunie 2010

CONCURS DE ICOANE

Sfintii Împărați Constantin și Elena

Premiu I

Marta Alexandrescu

Vulturești

Mențiuni: Raluca Iuliana Pralea, Horodniceni; Loredana Buliga, Rădăuți; Cristina Constantin, Fălticeni; Gabriel Lucian Schipor, Rădăuți

Premiu II

Maria Ligia Axinia

Fălticeni

Premiu III

Iulian Cornea

Fălticeni

Premiu I

Oana Bejinari

Rădăuți

Premiu II

Mihaela Mărănducă

Fălticeni

Premiu III

Veronica Ieremie

Bosanci

Mențiuni: Petronela Filofteia Hriscu, Moldovița; Emanuel Morariu, Panaci; Sebastian Marian Murărescu, Fălticeni; Andreea Radu, Fălticeni

CONCURS DE ESEURI, POEZII Cea mai prețioasă virtute

Premiu I: Alexandra Ionela Rotundu, Crucea

Premiu II: Giorgiana Bolohan, Fălticeni Premiu III: Cristian Ungureanu, Fălticeni

Mențiuni: Estera Viorica Timoficiuc, Bosanci; Oana Toma, Fălticeni; Simona Lucaci, Suceava
Iuliana Șoldănescu, Rădășeni; Anda Cîrdei, Vicovu de Jos

Clasele I-IV

Clasele V-VIII

Concurs de eseuri, poezii

Tema concursului

Cine ești tu?

Descrieți în poezie sau proză ce înțelegeți prin proverbul "Spune-mi cu cine te însوșești, ca să-ți spun cine ești." Cele mai frumoase lucrări vor fi premiate cu cărți oferite de Librăria "Sfântul Voievod Ștefan cel Mare" Suceava.

Concurs de icoane

Tema concursului

Sfintii doctori fără de arginti

Cele mai frumoase icoane cu sfinți doctori precum Sf. Pantelimon, Sf. Cosma, Sf. Damian, Sf. Trifon, vor fi premiate cu icoane sfintite oferite de Mănăstirea "Sf. Ioan cel Nou".

Pot participa la concurs elevii claselor I-VIII. Materialele vor fi trimise până la **15 august 2010** prin poștă sau e-mail la adresa de mai jos. Vă rugăm să specificați numele, adresa, telefonul, clasa și școala.

Îndemnăm învățătorii și profesorii să discute cu elevii conținutul revistei și să-i încurajeze să participe la concursurile propuse, să adune lucrările într-un plic mai mare și să le trimită pe adresa revistei.

Așteptăm impresiile voastre despre această revistă, propunerii, articole și desene create de voi pentru a fi publicate în numerele următoare. **Următoarea revistă va apărea în luna septembrie 2010.**

Mănăstirea "Sfântul Ioan cel Nou"
Str. I. V. Viteazul, nr. 2, 720034 Suceava
micutiicrestini@yahoo.com

Revista este publicată on-line la:
www.micutiicrestini.ro/revista

